

et betydeligt Overskud. Naar saa Staten er i Stand til paa dette Omraade at uddele Gaver, forekommer det mig at være det eneste rationelle, at Staten uddeler Bevillingerne til Institutioner, der arbejder i Samfundets Tjeneste og ledes ved frivillig Virksomhed. Det vilde der være Mening i, saa kunde man undvære „Dagene“, og saa kunde man underbygge økonomisk humane Institutioner ved at give dem en indtægtgivende Virksomhed, som de tilmed kunde drive paa en saadan Maade, at man ikke fik Grund til at øve Kritik, hvad man saa tidt gør overfor dem, der driver Biografteatre. Derfor vil jeg tillade mig ved denne Lejlighed at spørge den højtærede Minister om hans principielle Stilling i denne Sag, om han ikke giver mig Ret i, at disse Bevillinger i Fremtiden bør tildeles saadanne humane samfundsnyttige Institutioner.

Jeg skal tillade mig at nævne en anden Institution, som efter min Mening med Rette kunde komme i Betragtning, nemlig Arøjderhøjskolerne, der nu ejes af de samvirkende københavnske Fagforeninger, Fællesorganisationen. Jeg sætter, at den højtærede Minister, hvis et Andragende kom, vilde bevilge en saadan Institution et Biografteater, saa kunde der laves en folkeoplysende Virksomhed af høj Rang. Man vilde faa et Teater, som kunde bruges i Oplysningens Tjeneste. Der kunde i dette Teater tjenes Penge, hvorved man vilde faa Raad til oven over Teatret at indrette en Foredragssal, hvor andre Sider af Undervisningen kunde trives, og i Forbindelse med den et Bibliotek med Læsestue. Er det dog ikke en ganske anderledes rationel Udnyttelse af en saadan Bevillingsret end den at dele Bevillingerne ud til private Mennesker, der ikke er mere kvalificerede end adskillige andre Snese blandt dem, der søger den højtærede Minister?

Eller jeg vil tage et tredje Eksempel. Jeg vil antage, at en eller anden Ungdomsforening — jeg ser her ganske bort fra Partier — her i København, hvor der er saa overordentlig stor Trang til at faa foretaget noget til Bedste for Ungdommen, sendte et Andragende om en Biografteaterbevilling. Vilde saa ikke den højtærede Justitsminister mene, at det var der en Grund til at imødekomme, for at en saadan Ungdomsforening ved Hjælp af Indtægten af Teatret kunde gøre noget for den Ungdom, der er Medlemmer af den? Jeg tror, at hvis den højtærede Minister saa en Smule folkepædagogisk paa sin Opgave her, vilde han indrømme mig, at denne Tankegang og de Planer, der kunde realiseres ved at imøde-

komme den, er af en ganske anden samfundsmæssig Betydning end den Uddeling, Ministeren har foretaget.

Naar jeg her taler om Oplysningen, vil jeg benytte Lejligheden til at takke den højtærede Undervisningsminister, fordi han allerede paa nærværende Tidspunkt har meddelt mig, at det er hans Agt at søge bevilget 3 000 Kr. paa Tillægsbevillingsloven til Højskolen for arbejdsløse. Det er jeg den højtærede Minister overmaade forbunden for. Jeg tror, at denne Undervisning, der gives af Universitetslærere og andre Videnskabsmænd ved velvillig Assistance, baade er til Nytte og til stor Glæde for de arbejdsløse.

Dernæst vil jeg spørge den højtærede Minister, om han vil medvirke til at fremskaffe en ny Statistik over Børnebespisningen. Dette Spørgsmaal behandles i Skolekommissionen som saa mange andre, men man er ved Behandlingen af det stødt paa det beklagelige, at de Oplysninger, der i Øjeblikket foreligger til Vurdering af den forhaandenværende Trang, er saa uhyre gamle. Disse Oplysninger, som findes trykt i Rigsdagstidenden for 1898—99, Tillæg B. Sp. 2289 m. v., stammer altsaa fra 1898. Det blev den Gang ved de foretagne Undersøgelser konstateret, at over 18 000 Børn, der gik i Skole, kun højst 3 Gange om Ugen fik varm Mad. Mange andre Ting blev oplyst, som har stor Betydning for Forstaaelsen af, hvad der bør gøres i denne Sag. Nu mangler vi Oplysninger, og derfor tillader jeg mig at spørge den højtærede Minister, om han vil medvirke til, at der snarest muligt iværksættes en Undersøgelse af lignende Art som den i 1898 og paa den bygges en Statistik til Vejledning for Rigsdagen, naar denne skal til at forhandle om Spørgsmaalet om Børnebespisning.

Endnu vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, hvorledes det nu staar med det saa tidt omtalte Professorat i Racehygiejne. Jeg tror, at Ministeren vil være enig med mig i, at det høje Universitet ikke farer med Lynets Hast i denne Sag; men det interesserer Offentligheden at vide, hvordan den Sag staar, og navnlig tror jeg, det i høj Grad interesserer Offentligheden, efter at man er kommet til at drøfte, hvilke uhyre Summer der medgaar, for at Samfundet kan tage sig af alle de Minusmennesker, hvis Antal jeg for min Del ønsker man om muligt skal formindske ved rationelle Foranstaltninger.

Dernæst vil jeg rette et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. Den Gang vi behandlede Lovforslaget om Bygge-